

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ**

**НАВЧАЛЬНО – НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА ТА
СОЦІАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ**

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Галузь знань D «Бізнес, адміністрування та право»

Спеціальність D4 «Публічне управління та адміністрування»

Освітній рівень другий (магістерський)

Освітньо-професійна програма «Публічне управління та адміністрування»

Шифр за ОПП: ОК 4

Мова навчання: українська

Кропивницький 2025

Розробник:

ПАСТУШЕНКО Віталій,

доцент кафедри економіки та публічного управління

ННІ права та соціального менеджменту ДонДУВС,

кандидат юридичних наук

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри економіки та публічного управління ННІ права та соціального менеджменту ДонДУВС

Протокол № 2 від 01.09.2025 р.

Завідувач кафедри

економіки та публічного

управління

Олена БУЛГАКОВА

Робочу програму погоджено з гарантом ОПП «Публічне управління та адміністрування»

Гарант ОПП

«01» 09. 2025 р.

Олена БУЛГАКОВА

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**

Навчальний рік	Дата засідання кафедри – розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача

1. ВСТУП

1.1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни
	заочна форма навчання
Мова навчання:	українська
Статус навчальної дисципліни:	обов'язкова
Кількість кредитів:	6
Загальна кількість годин:	180
Модулів:	1
Змістових модулів:	2
Рік підготовки:	1-й
Семестр:	1, 2-й
Лекції:	12
Семінарські:	16
Практичні:	-
Самостійна робота:	152
Індивідуальні завдання (курсова робота):	не передбачено
Підсумковий семестровий контроль:	залік, екзамен
Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:	1:5,4

1.2. Мета та завдання навчальної дисципліни:

Мета: формування у здобувачів освіти фундаментальні знань про теоретико-методологічні основи формування та функціонування системи публічного управління та адміністрування в демократичному суспільстві; розуміння сутності та особливостей принципів, основних категорій, сучасних концепцій реалізації публічного управління та адміністрування, підходів до модернізації публічного

управління та адміністрування в контексті сучасних викликів та трендів суспільного розвитку.

Завдання дисципліни – формувати знання, уміння та навички з аналізу багаторівневого управління як прояву публічного управління та адміністрування і засвоєння конституційно-правових засад їх функціонування; визначати рівні управління в державі та досліджувати територіальну основу організації публічного управління, адміністративно-територіальний устрій та напрями його реформування; характеризувати організаційно-функціональну структуру системи державного управління та розподіл повноважень між органами виконавчої влади різних рівнів; розкривати роль і функції вищих і центральних органів виконавчої влади, а також місцевих органів загальної компетенції та спеціального призначення; вивчати організаційно-функціональну структуру системи місцевого самоврядування, визначати функції представницьких і виконавчих органів, посадових осіб, органів самоорганізації населення та асоціацій органів місцевого самоврядування, а також особливості місцевого самоврядування на регіональному і субрегіональному рівнях; досліджувати взаємозв'язок публічного управління та адміністрування, сучасні тенденції трансформації та механізми взаємодії органів влади в умовах децентралізації, визначати напрями інноватизації управлінських процесів; розробляти форми участі громадськості у публічному управлінні, сприяти розвитку інститутів громадянського суспільства, залучати їх до надання соціальних послуг та соціального підприємництва; характеризувати систему органів, які реалізують національну стратегію розвитку громадянського суспільства, та їх функції; стимулювати лідерів громадської думки, мотивувати населення до участі у державних справах, формувати відповідальну громадянську поведінку та впроваджувати практики міжсекторальної взаємодії і партнерства.

1.3. Передумови для вивчення навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна є вихідною. Компетентності, сформовані під час її вивчення, в подальшому будуть використовуватися під час опанування таких навчальних дисциплін: «Публічна політика», «Стратегічне управління в публічній сфері», «Організаційно-правове забезпечення публічного управління», «Публічна комунікація та комунікативні системи», «Публічна служба», «Місьцеве самоврядування і регіональне управління», виробнича практика, переддипломна практика, виконання кваліфікаційної роботи магістра.

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

[illegible]

прикладні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, включаючи аналіз проблематики, постановку цілей і завдань, вибір та використання теоретичних та емпіричних методів дослідження, аналіз його результатів, формулювання обґрунтованих висновків.									
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Навантаження			
	заочна форма			
	усього	у тому числі		
		лекції	семінари	ср
1	2	3	4	5
МОДУЛЬ 1				
Змістовий модуль 1. Принципи і закономірності функціонування системи публічного управління та адміністрування				
Тема 1. Сучасні підходи до функціонування моделей управління та адміністрування	10	-	-	10
Тема 2. Основні напрями та процеси здійснення публічного управління	10	2	-	8
Тема 3 Розвиток моделей державного управління, перехід до моделі доброчесного врядування	10	-	2	8
Тема 4. Антикорупційна політика в забезпеченні ефективності публічного управління та адміністрування.	10	2	-	8
Тема 5. Публічне управління в досягненні сталого розвитку	10	-	-	10
Тема 6. Розвиток електронного врядування та електронної демократії	10	-	2	8
Тема 7. Публічне управління змінами	10	2	-	8
Тема 8. Ризик-менеджмент в системі публічного управління та адміністрування	10	-	2	8
Тема 9. Управління інноваціями в публічній сфері	10	-	-	10
Тема 10. Управління проектами в забезпеченні ефективності публічного управління	10	-	2	8
Разом за змістовим модулем 1	100	6	8	86
Змістовий модуль 2. Механізми та інструменти публічного управління				
Тема 1. Механізми та інструменти публічного управління: загальні засади	10	-		10
Тема 2. Економічні та політичні механізми публічного управління	10	-	2	8
Тема 3. Правові та організаційні механізми публічного управління	10	2	-	8
Тема 4. Мотиваційні та кадрові механізми публічного управління в умовах України	10	-	2	8

Тема 5. Інструменти стратегічного управління в публічному управлінні	10	2	-	8
Тема 6. Цифрові та комунікаційні інструменти публічного управління	10	-	2	8
Тема 7. Реформи та інновації у публічному управлінні	10	2	-	8
Тема 8. Зарубіжний досвід застосування механізмів та інструментів публічного управління	10	-	2	8
Разом за змістовим модулем 1	80	6	8	66
Усього годин:	180	12	16	152

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФУНКЦІОНУВАННЯ МОДЕЛЕЙ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ.

Управління як суспільне явище. Системи, в яких здійснюється управління. Суть управлінського впливу. Багатогранність управління. Сутність публічного управління. Специфіка і особливості публічного управління.

Складові системи публічного управління. Предметна область теорії публічного управління: управління суспільством – головне призначення публічного управління. Рівні публічного управління. Об'єкт і предмет публічного управління. Функції публічного управління.

Тема 2. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ПРОЦЕСИ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Управління суспільним розвитком як головна мета публічного управління.

Загальний закон управління суспільним розвитком – залежність управлінського впливу від стану системи та зовнішнього середовища її функціонування і розвитку. Закон необхідності посилення управління суспільним розвитком і суспільними процесами. Закон оптимального поєднання централізації та децентралізації влади. Закон системної організації та саморозвитку системи публічного управління. Загальносистемні методологічні принципи публічного управління та адміністрування

Тема 3. РОЗВИТОК МОДЕЛЕЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ, ПЕРЕХІД ДО МОДЕЛІ ДОБРОЧЕСНОГО ВРЯДУВАННЯ

Традиційна (веберівська) модель і модель “good governance”. Концепт моделі “New Public Management” (NPM). Теорія суспільного вибору. NPM: сутність і ефективність застосування в країнах ЄС. Концепція “Good governance”. Концепція суспільно-політичних мереж. Нова інституційна теорія в дослідженні публічного управління. Концепція “активізуючої держави”. Управління за результатами.

Належне врядування як загальносвітова цінність. Сутність та визначення поняття «належне врядування». Сучасний контекст розвитку концепції «належного врядування» в Україні та інших країнах. Інструменти забезпечення належного врядування. Роль міжнародних організацій у впровадженні стандартів належного врядування. Діяльність ПРООН у розробці та впровадженні стандартів належного врядування. Підходи ЄС у забезпеченні стандартів належного врядування. Діяльність Ради Європи у впровадженні принципів належного врядування. Забезпечення належного врядування в системі публічного управління. Забезпечення належного врядування на регіональному та місцевому рівнях. Концепція «належного врядування» як необхідна складова реформи публічного управління на національному рівні.

Оцінка впровадження принципів належного врядування. Аналіз політики. Моніторинг та оцінка впливу результатів політики належного врядування.

Тема 4. АНТИКОРУПЦІЙНА ПОЛІТИКА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Ризики та небезпеки корупції в публічному управлінні та адмініструванні

Антикорупційна політика як підґрунтя запобігання корупції в публічному управлінні. Напрями реалізації Антикорупційної стратегії у забезпеченні безпеки в публічній сфері. Інфраструктура системи органів державної влади з запобігання корупції в Україні. Методики визначення ефективності антикорупційної політики в публічному управлінні

Тема 5. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В ДОСЯГНЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Основні документи світового співтовариства по сталому розвитку. Нормативно-правове забезпечення сталого розвитку в Україні. Проблеми нормативно-правового забезпечення сталого розвитку України. Принципи забезпечення стійкого розвитку соціально-економічних систем. Принципи суспільної організації в просторі або принципи «екологічної республіки». Принципи екологічних цілей, або від задоволення потреб до формування життє-благодатних комплексів.

Вимірювання сталого розвитку (індикатори та індекси). Індекси соціального, економічного і екологічного вимірів. Програмний пакет Dashboard of Sustainability. Основні економічні індикатори: процент росту ВВП; покращення режиму харчування людей; середній процент використання природних ресурсів на одного мешканця. Основні економічні, соціальні індикатори та індикатори довкілля: демографічні показники, середня тривалість життя і грамотність населення; процент зменшення безробіття; доступ до санітарних послуг; індекс людського розвитку. Розрахунок індексу людського розвитку. Індикатори споживання енергії; індикатори випущених відходів; процентне співвідношення території, що захищається для підтримки біологічного розмаїття, до поверхневої території.

Конструктивно-ключові критерії мультирівневої діагностики соціально-економічного потенціалу сталого розвитку. Методологічні засади формування організаційно-економічного механізму управління соціально-економічним потенціалом сталого розвитку регіонів. Способи та алгоритми розробки регіональних та місцевих економічних стратегій сталого розвитку з урахуванням методології ЄС. Паспортизація національної економіки як методологічна передумова нарощення соціально-економічного потенціалу регіону

Тема 6. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННОГО ВРЯДУВАННЯ ТА ЕЛЕКТРОННОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Мета, цілі та завдання електронного урядування Принципи електронного урядування Моделі електронного урядування Етапи розвитку електронного урядування Напрями формування е-врядування в Україні

Інноваційні форми залучення громадян до процесу прийняття рішень: е-охоплення, е-включення, е-участь, е-партнерство. Електронне громадське обговорення проектів нормативно-правових актів та інших документів, що мають значне суспільне значення. Електронна взаємодія громадських рад з відповідними

органами виконавчої влади та місцевого самоврядування. Моделі надання державних послуг громадянам електронними каналами. Пріоритетні напрями розвитку електронних консультацій з громадянами. Технологічні, організаційні, політичні аспекти електронної демократії. Співвідношення електронної демократії та електронного урядування на практиці. Електронна демократія як атрибут захисту громадянами своїх інтересів і визначених форм співпраці з державою за допомогою технологій електронного урядування. Електронна демократія. Інформаційна економіка. Цифрова економіка.

Тема 7. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ

Базові поняття управління змінами та стратегій. Теорії і методи управління змінами в публічній організації. Зміст процесу управління змінами, ролі стратегії і планування. Механізми, методи та інструменти стратегічного планування та управління змінами. Особливості стратегічного мислення спільноти, знання ментальності. Моделі та методи стратегічного прогнозування розвитку, системного підходу до формування стратегій у публічній сфері. Стратегічні зміни. Рівні стратегії і змін. Супротив змінам: причини і результати. Подолання супротиву змінам. Підходи до управління змінами. Внутрішні і зовнішні зв'язки в управлінні змінами. Класифікаційні ознаки та види організаційних змін. Планові зміни. Ситуаційні зміни. Класифікація змін за напрямами. Розвиваючі зміни. Перетворюючі та трансформаційні зміни. Взаємозв'язок трансформаційних, перетворюючих і розвиваючих змін. Види змін: технологічні зміни, зміни бізнес-моделі, структурні, культурні, зміни, орієнтовані на персонал. Важелі здійснення змін різного рівня інноваційності. Ознаки класифікації змін. Індивідуальні, групові, організаційні зміни. Зміни в знаннях, зміна в індивідуальних установках, зміни в індивідуальній поведінці, зміна в груповій поведінці. Індивідуальні зміни. Організаційні зміни. Базові моделі змін: еволюційна та революційна

Сучасні інструменти управління змінами. Аутсорсинг: види та особливості застосування. Переваги та ризики використання аутсорсингу. Показники оцінювання ефективності аутсорсингу. Аутстафінг як різновид аутсорсингу. Бенчмаркінг і специфіка його використання в управлінні змінами. Даунсайзинг як метод оптимізації використання ресурсів. Тотальне управління якістю. Поняття і зміст механізму реалізації змін в публічному управлінні. Основні складові механізму реалізації змін. Зміни та інформаційні технології. Роль IT-менеджменту в організаційних змінах. Система методів, важелів, інструментів, форм організації дій, за допомогою яких безпосередньо здійснюються зміни і досягається вплив на внутрішні процеси органів публічної влади та місцевого самоврядування. Підходи до управління дискретними змінами.

Тема 8. РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Основні підходи до визначення ризиків. Необхідність класифікації ризиків. Принципи класифікації. Особливості класифікації ризиків. Класифікація ризиків. Основні класифікаційні ознаки ризиків. Принципи ризик-менеджменту. Сутність принципів ризик-менеджменту. Основні групи принципів ризик-менеджменту

Стратегія, політика і тактика ризик-менеджменту. Сутність стратегічного ризик-менеджменту. Основні завдання стратегічного ризик-менеджменту. Стратегії ризик-менеджменту. Портфельна стратегія. Ділова стратегія. Функціональна стратегія. Стратегія конкуренції та її основні види. Головна спрямованість стратегічного ризик-менеджменту. Стратегічні зміни та їх типи. Сутність політики ризик-менеджменту. Складові елементи структурної політики ризик-менеджменту. Організація процесу управління ризиками. Загальна схема управління ризиками. Цілі системи управління в разі реалізації ризику та їх зміст. Вимоги до системи управління ризиками. Елементи системи управління ризиками. Оцінка ризику. Ідентифікація ризиків. Внутрішні джерела інформації для ідентифікації ризиків. Поняття вимірювання (кількісної оцінки) ризику. Методи вимірювання ризику.

Тема 9. УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В ПУБЛІЧНІЙ СФЕРІ

Інновації в публічному управлінні: суть, значення та функції. Стратегічні орієнтири інновацій у системі публічного управління. Інноваційна політика. Типи державної інноваційної політики. Довгострокова та короткострокова інноваційна політика. Показники ефективності інновацій в публічному управлінні. Економічні показники. Науково-технологічні показники. Фінансові показники. Соціальні показники. Ресурсні показники. Перешкоди впровадження інновацій. Бюрократизм публічного управління. Несприйняття інноваційного ризику. Бар'єри на шляху впровадження інновацій у сфері публічного управління та їх характеристика.

Типи і властивості управлінських інновацій. Сутність терміну «управлінська інновація». Методичні підходи до розробки і впровадження управлінських нововведень. Організаційне проектування. Текстові та графічні проектні документи. Етапи впровадження управлінської інновації. Бенчмаркінг. Мета здійснення бенчмаркінгу. Види бенчмаркінгу. Світовий досвід застосування бенчмаркінгу. Реінжиніринг інноваційних-процесів. Методика Хаммера-Чампі. Реструктуризація. Науково-технологічна реструктуризація органу публічного управління.

Тема 10. УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Поняття, основні характеристики, життєвий цикл проекту. Поняття “проекту”. Суть поняття управління проектами. Основні характеристики проекту, які відрізняють його від інших видів робіт, які виконуються в організаціях. Поняття життєвого циклу проекту та зміст основних його фаз. Класифікація проектів. Виокремлення проектів за такими ознаками, як масштаб, складність, термін реалізації, вимоги щодо якості, вимоги щодо обмеження ресурсів, рівень учасників, характер цільового завдання, головна причина виникнення проекту. Функції, підсистеми та методи управління проектами. Основні функції управління проектами є: планування, контроль проекту, аналіз, прийняття рішень, складання і супровід бюджету проекту, організація здійснення, оцінка, звітність, приймання. Підсистеми управління проектом: управління змістом і обсягами робіт, часом, тривалістю, вартістю, якістю, закупівлями, поставками, розподілом ресурсів, людськими ресурсами, ризиками, запасами ресурсів, інформацією. Методи управління проектами : сіткове планування й управління, календарне планування,

логістика, стандартне планування, структурне планування, ресурсне планування, імітаційне моделювання

Тема 11. МЕХАНІЗМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ

Поняття механізмів та інструментів у публічному управлінні: основи теорії та практики. Основні класифікації механізмів і інструментів: адміністративні, економічні, правові, організаційні, мотиваційні, цифрові. Відмінності між публічним адмініструванням і стратегічним управлінням: цілі, підходи, функції. Загальна роль механізмів та інструментів у реалізації державної політики: інтеграція ресурсів, розподіл повноважень, досягнення результатів. Інтеграція різних механізмів та інструментів для підвищення ефективності управління: приклади комплексних рішень.

Тема 12. ЕКОНОМІЧНІ ТА ПОЛІТИЧНІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Податкова політика як інструмент економічного регулювання: принципи, механізми, інструменти. Бюджетування і розподіл ресурсів: програмно-цільовий підхід та контроль використання коштів. Політичні інструменти формування державного порядку денного: переговори, лобіювання, ухвалення резолюцій. Політичні кампанії, громадські консультації та державна пропаганда як засоби впливу на громадську думку. Державні інвестиції, субсидії та грантові програми: механізми стимулювання економічного розвитку.

Тема 13. ПРАВОВІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Законодавчі ініціативи як правовий механізм реалізації політики: порядок розробки, ухвалення та моніторингу. Регуляторні акти: створення, впровадження, моніторинг і оцінка їх виконання. Організація вертикалі управління: розподіл повноважень між центральними та місцевими органами. Проектний підхід як організаційний механізм реалізації реформ: управління проектами та портфелями. Публічно-приватне партнерство: договірні моделі, проекти в Україні та міжнародний досвід.

Тема 14. МОТИВАЦІЙНІ ТА КАДРОВІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ УКРАЇНИ

Системи оплати праці у публічному секторі: базові принципи, виклики, реформування. Нематеріальні заохочення: пільги, нагороди, професійне визнання, корпоративна культура. Підготовка та перепідготовка кадрів як механізм підвищення ефективності: освітні програми, міжнародні стажування. Оцінка ефективності діяльності службовців: системи атестацій, рейтингів, конкурсів. Підтримка молодих фахівців: програми наставництва, кар'єрне планування, залучення до реформ.

Тема 15. ІНСТРУМЕНТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

PEST, SWOT, GAP-аналізи як базові інструменти стратегічного аналізу: методологія і приклади використання. Програмно-цільовий підхід до стратегічного управління: розробка стратегій, моніторинг реалізації. Інструменти оцінювання політики та прийняття рішень: методи Delphi, багатокритеріальний аналіз, матриця рішень. Розробка стратегій сталого розвитку: етапи, інструменти, приклади в Україні та світі. Практичні приклади впровадження стратегічного управління: український і зарубіжний досвід.

Тема 16. ЦИФРОВІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Електронне врядування як основа цифрового управління: портали, мобільні додатки, електронні послуги. Використання великих даних (Big Data), блокчейну та штучного інтелекту для аналітики, прозорості та прийняття рішень. Інструменти підвищення довіри до органів влади через цифровізацію: відкриті дані, електронні звернення, прозорі закупівлі. Комунікаційні технології для взаємодії з громадськістю: соціальні мережі, онлайн-консультації, медіакампанії. Перспективи розширення цифрових послуг: сучасні тренди, виклики і можливості.

Тема 17. РЕФОРМИ ТА ІННОВАЦІЇ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Інтеграція механізмів та інструментів у реалізацію реформ: адміністративна реформа, децентралізація, енергетичні реформи. Інноваційні підходи до модернізації державного управління: цифрові реформи, мобільні ЦНАП, автоматизація процесів. Використання стратегічного планування для впровадження реформ: роль аналітичних центрів і консультантів. Успішні реформи в Україні: Prozorro, децентралізація, відкриті реєстри. Методи оцінки ефективності реформ та формування рекомендацій щодо їх вдосконалення.

Тема 18. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ТА ІНСТРУМЕНТІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Практика країн ЄС, США, Азії у публічному управлінні: організація, механізми, технології. Інноваційні рішення у публічному адмініструванні за кордоном: електронний документообіг, смарт-міста, цифрові платформи. Уроки для України: адаптація успішних міжнародних практик, проблеми та перспективи. Інтеграція світового досвіду у систему управління України: конкретні ініціативи, програми та моделі. Прогнозування тенденцій у розвитку публічного управління: глобалізація, цифровізація, екологічна сталість.

5. ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

5.1. Методи навчання

Під час проведення навчальних занять можуть застосовуватися такі методи:

- словесні методи навчання;
- наочні методи навчання;
- практичні методи навчання;
- проблемно-пошукові методи навчання;
- активні методи навчання.

5.2. Порядок оцінювання результатів навчання

Оцінювання результатів навчання відбувається в 2 етапи. Перший блок оцінювання 10 базових тем проводиться у формі заліку.

Підсумковий контроль у формі **заліку** здійснюється після проведення всіх видів навчальних занять, визначених робочою програмою навчальної дисципліни та не передбачає обов'язкової присутності на ньому здобувача вищої освіти.

Оцінювання здійснюється за результатами отриманих оцінок (накопичених балів) із аудиторної та самостійної робіт.

Результати навчання з аудиторної роботи обчислюються за таким алгоритмом:

- результат аудиторної роботи визначається, як середній бал помножений на коефіцієнт 16 та заокруглюється до цілого балу за математичними правилами (до 0,5 – до попереднього цілого числа, 0,5 і більше – до наступного цілого числа);

- середній бал дорівнює сумі усіх одержаних позитивних оцінок (накопичених балів) поділених на відповідну кількість, при цьому:

а. мінімальна кількість оцінок має складати не менше 1/3 (33 %) від загальної можливої кількості занять (семінарських, практичних) передбачених робочою навчальною програмою навчальної дисципліни. Якщо 1/3 (33 %) від кількості занять складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;

б. якщо кількість отриманих оцінок менша за 1/3 (33 %), то кожна недостаюча оцінка враховується, як «нуль» балів;

в. кількість позитивних оцінок, які перевищують визначену мінімально-допустиму («додаткових») враховуються з коефіцієнтом 0,5, такий коефіцієнт застосовується з метою мотивування здобувачів вищої освіти до покращення результатів оцінювання за аудиторну роботу;

г. невідпрацьовані «незадовільні» оцінки та пропущені заняття враховуються як «нуль» балів;

д. відпрацьовання усіх «незадовільних» оцінок та пропущених занять не є обов'язковим.

У випадку, якщо за результатами оцінювання аудиторної роботи сума накопичувальних балів перевищує 80, то здобувачу вищої освіти нараховується максимально допустимий результат – 80 балів.

Формула розрахунку:

$$РАР = \frac{СОБ}{МКО + КДО*0,5+КНО} *16, \text{ де}$$

- РАР – результат аудиторної роботи;
- СОБ – сума отриманих оцінок у балах;
- МКО – мінімальна кількість оцінок ($1/3$ (33 %) від кількості семінарських, практичних занять передбачених робочою програмою навчальної дисципліни). При цьому, якщо МКО складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;

- КДО – кількість «додаткових» оцінок – оцінок, що перевищують МКО;
- КНО – кількість невідпрацьованих «незадовільних» оцінок та невідпрацьованих пропущених занять.

Загальна кількість балів за самостійну роботу визначається, як сума отриманих балів за виконання видів робіт, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни.

Підсумкова кількість балів отриманих під час складання заліку визначається, як сума отриманих оцінок (накопичених балів) за аудиторну (максимум 80 балів) та самостійну роботу (максимум 20 балів).

Поточний контроль		Підсумковий контроль
Аудиторна робота (РАР) (семінарські/практичні заняття та контрольні заходи)	Самостійна робота (РСР)	ЗАЛІК
≤ 80	≤20	
≤ 100		
Підсумкова кількість балів ПК = РАР+РСР ≤ 100		

Другий блок вивчення базових 8 тем дисципліни передбачає підсумковий контроль у формі **екзамену** проводиться після проведення всіх видів занять передбачених робочою програмою навчальної дисципліни «Публічне управління та адміністрування» відповідної освітньої компоненти згідно з розкладом.

Оцінювання здійснюється за результатами отриманих оцінок (накопичених балів) поточного контролю (аудиторної – до 40 балів та самостійної робіт – до 10 балів) та підсумкового контролю (екзамену – до 50 балів).

Результати навчання з аудиторної роботи обчислюються за таким алгоритмом:

- результат аудиторної роботи визначається, як середній бал помножений на коефіцієнт 8 та заокруглюється до цілого балу за математичними правилами (до 0,5 – до попереднього цілого числа, 0,5 і більше – до наступного цілого числа);

- середній бал дорівнює сумі усіх одержаних позитивних оцінок (накопичених балів) поділених на відповідну кількість, при цьому:

- а. мінімальна кількість оцінок має складати не менше $1/3$ (33 %) від загальної можливої кількості занять (семінарських, практичних тощо) передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Якщо $1/3$ (33 %) від кількості занять складає дробове число, то до розрахунку береться наступне ціле число;

- б. якщо кількість отриманих оцінок менша за $1/3$ (33 %), то кожна недостаюча оцінка враховується, як «нуль» балів;

в. кількість позитивних оцінок, які перевищують визначену мінімально - допустиму («додаткових») враховуються з коефіцієнтом 0,5;

г. невідпрацьовані «незадовільні» оцінки та пропущені заняття враховуються як «нуль» балів;

д. відпрацювання усіх «незадовільних» оцінок та пропущених занять не є обов'язковим.

Обрахунок середнього балу за результатами аудиторної роботи здійснюється за тим же алгоритмом, що і у випадку його обрахунку для виставлення заліку тільки змінюється коефіцієнт з 16 на 8.

Формула розрахунку:

$$РАР = \frac{СОБ}{МКО + КДО*0,5+КНО} * 8$$

Загальна кількість балів за самостійну роботу визначається, як сума отриманих балів за виконання видів робіт, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни.

Кількість балів отриманих під час складання екзамену може складати до 50 балів. Встановлюються: максимальні суми балів за виконання завдань у рамках аудиторної та самостійної роботи – до 50 балів та за виконання завдань, винесених на екзамен – до 50 балів.

Форма проведення, завдання та критерії оцінювання екзамену визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

Поточний контроль		Підсумковий контроль
Аудиторна робота (РАР) (семінарські/практичні заняття та контрольні заходи)	Самостійна робота (РСР)	ЕКЗАМЕН
≤ 40	≤10	
≤ 50		
		≤ 50
Підсумкова кількість балів ПК = РАР+РСР+РПК ≤ 100		

У разі, якщо здобувач вищої освіти під час складання екзамену отримав менше 20 балів екзамен вважається складеним на «нуль» балів, а в відомість обліку успішності виставляються лише бали отримані за результатами поточного контролю.

Якщо підсумкова кількість балів менша 60, здобувач вищої освіти вважається таким, що отримав оцінку «незадовільно» та ліквідовує академічну заборгованість за окремим графіком на вище визначених умовах. Здобувач має право покращити результати поточного контролю до моменту ліквідації академічної заборгованості.

У разі повторного не складання екзамену ліквідація академічної заборгованості здійснюється перед комісією без врахування результатів навчання отриманих у результаті поточного контролю за 100 бальною шкалою. При

ліквідації академічної заборгованості перед комісією здобувач вищої освіти може одержати не більше 74 балів.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Сума балів	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
90-100	Відмінно	A	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані лише з незначною кількістю помилок
82-89	Добре	B	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вище середнього рівня з кількома помилками
75-81		C	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані вірно з певною кількістю суттєвих помилок
67-74	Задовільно	D	Кредит зараховано. Контрольні заходи виконані непогано, але зі значною кількістю недоліків
60-66		E	Кредит зараховано. Виконання контрольних заходів задовольняє мінімальним критеріям
35-59	Незадовільно	FX	Кредит не зараховано. Здобувачу/здобувачці вищої освіти надається можливість скласти оговорені контрольні заходи для поліпшення підсумкової оцінки
1-34		F	Кредит не зараховано. Здобувач/здобувачка вищої освіти повинен/повинна повторно освоювати навчальний матеріал дисципліни (модуля)

6. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Публічне управління та адміністрування: вступ до спеціальності : навч. посіб. / О. О. Долженков. – Одеса : видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2019. – 190 с. Режим доступу: <http://dspace.pdpu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/13268/3/Dolzhenkov%20navch.pdf>
2. Публічне адміністрування: електронний навчальний посібник / В.М. Нагаєв. – Х.: ХНАУ, 2018. – 278 с. Режим доступу: <https://repo.btu.kharkiv.ua/server/api/core/bitstreams/01750e48-a224-4dca-8460-1e963a1f8c9c/content>
3. Публічне адміністрування: навч. посіб. / А.С. Даниленко та ін.; за заг. ред. д-ра екон. наук, професора, академіка НААН України Даниленка А.С., д-ра екон. наук, професора Юхименка П.І., д-ра екон. наук, доцента Сокольської Т.В. К.: Центр учбової літератури, 2019. 288 с. Режим доступу: <http://surl.li/yhsvjg>
4. Лазор, О. Д. Основи публічного управління та адміністрування [Електронний ресурс] : навчально-методичний посібник / О. Д. Лазор, О. Я. Лазор, І. Г. Юник. – 2-ге вид. – Київ : Ліра-К, 2020. – 268 с.
5. Публічне управління та адміністрування в територіальних громадах: навчально-методичні рекомендації (для студентів-магістрантів спеціальності «281 Публічне управління та адміністрування») / Навчально-методична серія «КАФЕДРА» / № 58; [Ужгород. нац. ун-т; Ф-т сусп. наук; Каф. політології і держ. управління]. Ужгород, УжНУ. 2022. 74 с. Режим доступу: <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/48498>
6. Публічне управління та адміністрування: теоретичні та практичні аспекти: Навч. посібник / С. В. Панченко, О. Г. Дейнека, О. В. Дикань та ін. – Харків: УкрДУЗТ, 2019. – 380 с., рис. 11, табл. 24. ISBN 978-617-654-109-7 [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://surl.li/gnacld>

Допоміжна література

1. Інструменти та механізми вироблення й впровадження публічної політики в Україні. Наукова розвідка / С. О. Телешун, О. Г. Пухкал та ін. [Електронний ресурс]- Режим доступу: <http://surl.li/avkjui>
2. Публічне адміністрування в умовах змін та перетворень: проблеми організації та правового забезпечення : зб. наук. пр. за матеріалами V Міжнар. наук.практ. конф. (м. Харків, 20–21 трав. 2021 р.) : електрон. наук. вид. [Електронний ресурс] / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, Каф. адміністр. права, Каф. адміністр. права та адміністр. діяльності ; уклад.: Н.П. Матюхіна, М.С. Ковтун, С.А. Федчишин. – Харків : Право, 2021. – 509 с. – Режим доступу: <http://surl.li/juoikf>

3. Васильковський О. Т. Механізми взаємодії органів публічного управління з громадськістю : дисертація доктора філософії : спеціальність 281 – Публічне управління та адміністрування (галузь знань 28 – Публічне управління та адміністрування) / О.Т. Васильковський. – Харків : Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2024. – 254 с. Режим доступу: <http://surl.li/bqbous>

4. Рубан Д. О. Інноваційні механізми розвитку місцевої демократії : дис. д-ра філософії у галузі публічного управління та адміністрування : 281 Публічне управління та адміністрування / наук. кер. В. В. Голубь. Київ, 2024. 280 с. Режим доступу: <http://surl.li/gmzhoc>

5. Практичні аспекти публічного управління в контексті сталого розвитку : монографія / [В. М. Бабаєв, М. М. Новікова, С. І. Чернов та ін.]; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. Харків : Друкарня Мадрид, 2019. 238 с.

6. Імперативи формування громадянського суспільства в умовах модернізації державного управління в Україні: головні виміри та виклики : кол. моногр. / Л. В. Гонюкова, Є. І. Таран, О. М. Петроє та ін. Київ : НАДУ, 2018. 288 с.

7. Інституціоналізація публічного управління в Україні: наук-аналіт.доп. / за заг. ред. М.М. Білинської, О.М. Петроє. Київ, НАДУ, 2019, 210 с.

8. Інноваційний розвиток системи органів публічної влади: стратегічний підхід : навч. посіб. / С. А. Попов, Г. О. Панченко. Одеса, 2018. 220 с. URL: <http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/29.03.2019.pdf>

9. Куйбіда В.С., Білинська М.М., Петроє О.М. Публічне управління: термінологічний словник. Навчальний посібник. Київ: НАДУ, 2018. 224 с.

10. Карташов Є.Г. Децентралізаційна реформа в Україні у контексті європейської інтеграції. Київ : Освіта України, 2018. 250 с.

Нормативно-правові акти

1. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27 лютого 2014 року № 794-VII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text>

2. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року № 3166-VI. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17#Text>

3. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>

4. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 09 квітня 1999 № 586-XIV. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text>

5. Про військово-цивільні адміністрації: Закон України від 03.02.2015 № 141-VIII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/141-19#Text>

6. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text>

7. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 07.06.2001 № 2493-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14#Text>

8. Про затвердження Порядку проведення конкурсу на зайняття посад державної служби: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 березня 2016 р. №

246. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2016-%D0%BF#n10>

9. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

10. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17#Text>

11. Положення про Офіс Президента України: Указ Президента України від 25 червня 2019 року № 436/2019. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436/2019#Text>

12. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 4 квітня 1995 року № 116/95-ВР. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text>

Інформаційні ресурси:

1. Офіційний сайт бібліотеки ім. В.І. Вернадського – URL: <http://www.nbuv.gov.ua>
2. Офіційний сайт Верховної Ради України – URL: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Офіційний сайт Президента України – URL: <http://www.president.gov.ua>
4. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України – URL: <http://www.kmu.gov.ua>
5. Офіційний сайт Конституційного Суду України – URL: <http://www.ccu.gov.ua>
6. Офіційний сайт Верховного Суду України – URL: <http://www.scourt.gov.ua>
7. Офіційний сайт Вищого адміністративного Суду України – URL: <http://www.vasu.gov.ua>
8. Офіційний сайт Міністерства юстиції України – URL: <http://www.minjust.gov.ua>
9. Офіційний сайт Міністерство освіти і науки України – URL: <http://www.mon.gov.ua>
10. Офіційний сайт Міністерство аграрної політики України – URL: <http://www.minagro.gov.ua>
11. Офіційний сайт Міністерство екології та природних ресурсів України – URL: <http://www.menr.gov.ua>
12. Офіційний сайт Міністерство внутрішніх справ України – URL: <http://www.mvs.gov.ua>
13. Офіційний сайт Міністерство оборони України – URL: <http://www.mil.gov.ua>
14. Офіційний сайт Міністерство охорони здоров'я України – URL: <http://www.moz.gov.ua>
15. Офіційний сайт Міністерство праці та соціальної політики України – URL: <http://www.mlsp.gov.ua>
16. Офіційний сайт Національний банк України – URL: <http://www.bank.gov.ua>
17. Офіційний сайт Фонд державного майна України – URL: <http://www.spfu.gov.ua>
18. Офіційний сайт Державна митна служба України – URL: <http://www.customs.gov.ua>
19. Інформаційно-пошукова система по законодавству – URL: <http://LEGAL.com.ua>